

استوری‌بورد، سازمان‌دهی گرافیکی تصاویر یا اشکالی است که با هدف مجسم کردن سکانس‌های گرافیکی متحرک رسانه‌ای نمایش داده می‌شوند. فرایند استوری‌بورد به این شکل که امروزه دیده می‌شود، در ابتدای دهه‌ی ۱۹۳۰ در استودیوی والت دیسنی گسترش یافت. پیش از آن سال‌ها فرآیندی مشابه در دیسنی و سایر استودیوهای انیمیشن به کار می‌رفت.

کلیدواژه‌ها: والت دیسنی، استوری‌بورد، انیمیشن، فوتوماتیک، انیماتیک.

استوری‌بورد

منیژه حاتمیان

مبدأ:

فرآیند استوری‌بورد ملالت‌بار و پیچیده می‌تواند باشد. شکلی که امروزه رواج یافته است، در اوایل دهه‌ی ۱۹۳۰ در استودیوی والت دیسنی توسعه یافت. دیسنی به «وب اسمیت» انیماتور فرصت داد تا صحنه‌ها را در برگه‌های جداگانه طراحی کند و آن‌ها را به یک تابلو بچسباند تا داستان یک سکانس را شرح دهد. با این کار، اولین استوری‌بورد خلق شد.

در اوایل دهه‌ی ۱۹۴۰ داشتن استوری‌بورد در تولید بسیاری فیلم‌ها معمول شد و به یک استاندارد برای تصویرسازی پیش از تولید تبدیل شد.

در سال‌های اخیر از استوری‌بورد برای طراحی وب‌سایت‌ها و دیگر رسانه‌ها نیز استفاده می‌شود.

موارد استفاده

۱. فیلم

استوری‌بورد فیلم، در اصل یک کمیک بزرگ از فیلم یا بخش‌هایی از فیلم است که پیش از تولید ساخته می‌شود تا به کارگردانان فیلم،

فیلم‌برداران و آگهی‌سازان تلویزیونی کمک کند تا صحنه‌ها را در ذهن خود تصور کنند و مشکلات احتمالی را پیش از وقوع پیدا کنند؛ در بیشتر موارد، استوری‌بورد، نشانه‌هایی است که حرکات را نشان می‌دهند.

استوری‌بورد در خلق یک تصویر متحرک با هر درجه‌ی وفاداری به فیلم‌نامه، سیر رخ‌دادهای فیلم را به ترتیبی که اتفاق می‌افتند، به تصویر می‌کشد. در رسانه‌هایی که ارتباط بین مخاطب و هنرمند دو سویه است، استوری‌بورد به تصویر کشیدن ترتیب وقایعی است که بیننده در متن یا اطلاعات مشاهده می‌کند. در هنگام تهیه‌ی استوری‌بورد، جزئیات پروژه‌ی در حال تولید، می‌تواند به صورت تصویر یا متن توصیف شوند. کارگردانان انیمیشن نیاز به استوری‌بورد وسیعی دارند که گاهی جای فیلمنامه را می‌گیرد.

انیماتیک (Animatics):

در انیمیشن و جلوه‌های ویژه، مرحله‌ی استوری‌بورد ممکن است به وسیله‌ی نمونه‌های ساده شده‌ی که «انیماتیک» نامیده می‌شوند، پی‌گیری شود تا تصور بهتری از صحنه با حرکت و زمان‌بندی بدهد.

۲. فیلم بلند

در یک فیلم بلند، وظیفه‌ی داستان‌گویی بیشتر بر عهده‌ی طراح استوری‌بورد است. بر خلاف فیلم کوتاه و وفاداری طراح استوری‌بورد

قسمتی از استوری بورد «یوگی و دوستان»

در ساده‌ترین حالت، انیماتیک مجموعه‌ای از تصاویر ثابت است که با هم ویرایش می‌شوند و به ترتیب نشان داده می‌شوند. معمولاً یک گفت‌وگوی درشت یا موزیک متن به این توالی تصاویر ثابت که معمولاً از استوری بورد گرفته می‌شوند - اضافه می‌شود تا کارایی صحیح تصاویر و صدا با هم آزمایش شود.

این کار به انیماتور یا کارگردان اجازه می‌دهد تا در فیلم‌نامه، جای دوربین، فیلم‌برداری و زمان‌بندی را که در استوری بورد وجود دارد، تنظیم کند. استوری بورد یا موزیک متن در صورت نیاز اصلاح می‌شوند و ممکن است یک انیماتیک جدید ساخته شود تا استوری بورد کامل شود. ویرایش فیلم در مرحله‌ی انیماتیک جلوی ویرایش صحنه‌های فیلم اصلی را می‌گیرد. انیمیشن معمولاً بسیار گران تمام می‌شود؛ بنابراین صحنه‌های حذف شده به کم‌ترین حد باید برسند.

برخی از DVDها مراحل تولید انیماتیک را دارند.

فوئوماتیک (Photomatics):

فوئوماتیک مجموعه‌ای عکس است که با هم ویرایش می‌شوند و در یک سکانس به نمایش در می‌آیند. معمولاً صدای یک گوینده، موزیک متن و صدا هم به این عکس‌ها اضافه می‌شود تا نشان داده شود؛ که فیلم چطور باید فیلم‌برداری شود. این شیوه معمولاً به وسیله‌ی نمایندگی‌های تبلیغاتی به کار می‌رود تا درباره‌ی کارایی استوری بورد طراحی مطالعه

کنند؛ پیش از این که دست به کار ساخت یک آگهی تلویزیونی کامل شوند.

فوئوماتیک، مانند انیماتیک ابزار مطالعه‌ای است که در آن، کار را به عده‌ای تماشایی نشان می‌دهند تا تهیه‌کنندگان کار، مؤثر بودن آن را آزمایش کنند.

در گذشته، عکس‌ها با فیلم رنگی نگاتیو گرفته می‌شدند.

از بین عکس‌های گرفته شده، بهترین‌ها چاپ می‌شوند و روی سطح بلندی قرار می‌گیرند و از آن‌ها با دوربین ویدیویی فیلم گرفته می‌شود؛ سپس این فیلم ویرایش می‌شود.

عکس‌برداری دیجیتال و برنامه‌های ویرایش غیرخطی روی این روش فیلم‌سازی بسیار تأثیر گذاشته است و واژه‌ی «دیجیماتیک» را نیز به وجود آورده است. امروزه تصویرها را خیلی سریع می‌توان فیلم‌برداری و ویرایش کرد تا تصمیمات مهم آنی گرفته شوند.

تجارت:

«هوارد هیوز» از شرکت هوایی «هیوز» استفاده از استوری بورد را در تجارت رایج کرد. امروزه استوری بورد در صنعت برای برنامه‌ریزی انتخاباتی، آگهی‌های تبلیغاتی، طرح پیشنهادی و سایر پروژه‌هایی که به قصد قانع کردن شخص یا گروهی ساخته می‌شوند، استفاده می‌شوند.

فایده‌ها

یکی از فایده‌های استفاده از

استوری‌بورد، این است که (در فیلم و تجارت) به کاربر اجازه می‌دهد، تغییرات روایت را در جهت تحریک برای عکس‌العمل یا توجه بیشتر تجربه کند. برای مثال، فلاش‌بک‌ها معمولاً نتیجه‌ی چیدمان دوباره‌ی استوری‌بورد از نظر ترتیب زمانی وقایع است که برای کمک به ایجاد تعلیق یا علاقه‌ی بیشتر مخاطب انجام می‌شوند.

فرآیند تفکر تصویری و برنامه‌ریزی، به افراد اجازه می‌دهد تا افکار ناگهانی‌شان را در کنار هم بگذارند و روی استوری‌بورد پیاده کنند و نظم ببخشند. این کار ایده‌های بیشتری را می‌پروراند و توافق گروهی را در پی دارد.

تولید

پیش از آن که کارگردان و طراح استوری‌بورد طراحی پلان‌ها را آغاز کنند، مراحل زیر باید انجام شود یا آماده باشند:

داستان، ضبط صدا، طراحی شخصیت‌ها، طراحی مکان‌ها، طراحی وسایل و جزئیات صحنه‌ها، کارگاه و ابزار مناسب برای طراح استوری‌بورد، نمونه‌هایی از طراحی‌ها و تصاویری‌اند که بیان‌کننده‌ی فضای گرافیکی و سبک انیمیشن در حال تهیه‌اند.

در ابتدا، کارگردان داستان را به سکانس‌های مختلف تقسیم می‌کند. هر سکانس، بعداً به صحنه‌ها (پلان‌ها)ی کوچک‌تری تقسیم می‌شود که در مرحله‌ی تولید، محصول نهایی را خواهند

ساخت. مکانی که اتفاقات در آن رخ می‌دهند و زمان رخ دادن اتفاقات، عوامل مهمی هستند که کارگردان را در ساخت و ساز هر سکانس یاری می‌دهند. برای یک فیلم با مدت زمان ۲۲ دقیقه، روش استاندارد این است که سه طراح و به مدت شش هفته روی استوری‌بورد کار کنند. با توجه به محدودیت زمان و بودجه‌ای که برای تولید هر فیلم وجود دارد، هر طراح به محض این که اطلاعات لازم را از کارگردان دریافت کرد، مشغول به کار می‌شود تا به بهترین شکل، داستان را به تصویر بکشد.

فیلم کوتاه در بیشتر مواقع، آن‌چه که طراح انجام می‌دهد، مسیر اصلی داستان یا فیلم‌نامه ندارد و در این مرحله، طراح استوری‌بورد هم‌زمان نقش فیلم‌بردار و ویرایشگر را نیز ایفا می‌کند. اوست که با طراحی‌هایش و سؤالاتی که از کارگردان می‌پرسد، تعیین می‌کند که هر صحنه چگونه و در کجا به صحنه بعدی باید کات شود؛ هم‌چنین اوست که با دیدگاه‌های زیبایی‌شناسانه‌اش زاویه‌ی دوربین‌ها، محل قرار گرفتن شخصیت‌ها و اندازه‌ی نماها را تعیین می‌کند.

استوری‌بورد فیلم‌ها در چند مرحله تولید می‌شود و می‌تواند دستی یا کامپیوتری طراحی انجام شود.

در طراحی دستی، اولین قدم، تولید یا نصب یک نمونه‌ی استوری‌بورد است که با کمیک

استریپ خالی بسیار شباهت دارد. این کار باید با فضای مناسب برای توضیح و گفت‌وگو طراحی شود، سپس استوری‌بوردی با اندازه‌های کوچک طراحی می‌شود. برخی کارگردان‌ها همین استوری‌بورد کوچک را در حاشیه‌ی فیلم‌نامه طراحی می‌کنند. در برخی تصاویر متحرک این استوری‌بوردهای کوچک کافی هستند.

برخی فیلم‌سازان روی فرآیند استوری‌بورد تکیه می‌کنند. اگر کارگردان و تهیه‌کننده‌ای بخواهد، تصاویر استوری‌بورد با جزئیات بیشتر و پیچیده‌تر تولید می‌شوند. این کار را هنرمندان استوری‌بورد حرفه‌ای روی کاغذ یا با استفاده از برنامه‌های دوبعدی تولید استوری‌بورد انجام می‌دهند.

در پایان در صورت نیاز استوری‌بورد سه بعدی* طراحی می‌شود. از مزایای استوری‌بورد سه بعدی، این است که دقیقاً نشان می‌دهد که با استفاده از لنز دوربین فیلم‌برداری، تصویر چگونه است. از معایب آن، وقت‌گیر بودن است. استوری‌بورد سه بعدی را می‌توان با استفاده از برنامه‌های انیمیشن سه بعدی یا عروسک‌های دیجیتالی با برنامه‌های سه بعدی ساخت.

با این که استوری‌بوردهای تکنیکی مفید واقع می‌شوند؛ می‌توانند خلاقیت کارگردان را محدود کنند.

پی‌نوشت

*. Previsualisation